

عنوان مقاله:

مروری سیستماتیک بر سبب شناسی خودکشی در کودکان ۵ الی ۱۳ ساله

محل انتشار:

اولین همایش ملی روان شناسی بالینی کودک و نوجوان (سال: 1399)

تعداد صفحات اصل مقاله: 6

نویسنده:

شاهین رئیس پارسا - دانشجوی کارشناسی ارشد روانشناسی بالینی، دانشگاه محقق اردبیلی

خلاصه مقاله:

خودکشی در کودکان متفاوت با سایر سنین است. اگرچه عوامل مختلفی در بروز آن دخیل است اما اطلاعات موجود در این زمینه محدود می باشد (مهدی زاده و همکاران، ۱۳۸۵). طیف رفتار خودکشی دارای دامنه ای از فکر خودکشی، تهدید به خودکشی و اقدام به خودکشی، تا خودکشی کامل است (محمد خانی، ۱۳۸۳). کودکان ممکن است به خودکشی به عنوان راه حلی برای مشکلات روحی و اجتماعی خویش بنگرند. گرچه تعداد کمی از کودکان در سن قبل از بلوغ اقدام به خودکشی می کنند، لیکن بسیاری از آنان به خودکشی به عنوان چاره حل مسائل می نگرند. هنوز هم خودکشی در دوره ی کودکی امری نادر است. افکار انتہاری یا تهدید به خودکشی بسیار بیشتر از خودکشی های موفق در این دوره بوده است (جلیلی و همکاران، ۱۳۸۲). مسئله ی خودکشی به عنوان یکی از اورژانس های روانپزشکی اهمیت بسیار زیادی در جهت پیش بینی و کنترل این پدیده را از آن خود کرده است. مقاله حال حاضر با تکیه بر اهمیت این معضل اجتماعی به مرور چند پژوهش انجام شده در این زمینه می پردازد.

کلمات کلیدی:

خودکشی، کودکان، سبب شناسی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1193104>

